

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSR Barbara Rezmer

Protokolant: Anna Głębowska

Przy udziale oskarżyciela skarbowego Karoliny Grabarek oraz Prokuratora Julity Gumowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15.05.2017r., 23.06.2017r., 29.08.2017r. , 10.10.2017r. i 23.11.2017r.

sprawy:

E. N., córki S. i H. z domu S., urodzonej dnia (...) w S., PESEL (...)

oskarżonej o to, że:

1. nierzetelnie oprowadziła księgi podatkowe w okresie od stycznia do grudnia 2012 roku poprzez:

- zatajenie prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub rzeczywistych rozmiarów tej działalności, posługując się w 2012 roku danymi konta na (...)założonego na przez Z. N. oraz jego rachunkiem bankowym, celem nieopodatkowania osiągniętych przychodów;

- złożenie 6.03.2013rw (...)w S. korekty zeznania o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za 2012 roku (PIT -28), w której podała nieprawdę poprzez zanizanie zobowiązania podatkowego w zryczałtowanym podatku dochodowym o osób fizycznych w kwocie 21.380 zł oraz zaniżenie zadeklarowanych przychodów o łączną kwotę 712.668zł, stanowiących podstawę opodatkowania podatkiem według stawki 3% co skutkowało naliczeniem przez organ podatkowy sankcyjnej wysokości podatku w kwocie 106.900,20 zł – obliczonej według pięciokrotności stawki ryczałtu 3% oraz określeniem przez Naczelnika (...)w S. w oparciu o art.12ust.1pkt2, art.17ust.2 oraz art.21ust.4 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne łącznego zobowiązania podatkowego z tytułu zryczałtowanego podatku dochodowego za 2012 rok

tj . o przestępstwo skarbowe określone w art. 56§2kks w zbiegu=u z art.55§2kks w zbiegu z art.61 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks

2. zataiła prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek posługując się w 2013 roku danymi konta na (...)założonego przez Z. N. oraz jego rachunkiem bankowym, celem nieopodatkowania osiągniętych przychodów;

- podała nieprawdę w zeznaniu o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za 2013 roku (PIT -28), złożonym 24.01.2014r. w (...)w S. poprzez nieuprawnione wykorzystanie w 2013 roku preferencyjnej formy opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym od osób fizycznych wobec osiągnięcia przychodów z tytułu działalności gospodarczej w wysokości 1.402.843,06 zł, przez co Skarb Państwa został; narażony na uszczuplenie w kwocie 141.052 zł, oraz nie prowadziła w okresie od stycznia do grudnia 2013 roku właściwych ksiąg podatkowych – tj. podatkowej księgi przychodów i i rozchodów dla potrzeb podatku dochodowego

tj . o przestępstwo skarbowe określone w art. 56§2kks w zbiegu z art.55§2kks w zbiegu z art.60 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks .

orzeka :

I. uznaje oskarżoną E. N. za winną popełnienia czynu polegającego na tym, że w okresie od stycznia do grudnia 2012 roku i od stycznia do grudnia 2013 roku w S. oraz w dniach 6 marca 2013 roku i 24 stycznia 2014 roku działając z góry powziętym zamiarem nierzetelnie prowadziła księgi podatkowe, zatajając prowadzenie działalności gospodarczej na własny rachunek i rzeczywisty rozmiar tej działalności posługując się danymi konta na (...)założonego na nazwisko Z. N. oraz założonym na jego nazwisko rachunkiem bankowym, celem nieopodatkowania osiągniętych przychodów, w wyniku czego w dniu 6.03.2013r. w (...)w S. złożyła korektę zeznania o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za 2012 roku (PIT -28), w której podała nieprawdę poprzez zaniżenie zobowiązania podatkowego w zryczałtowanym podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 21.380 zł oraz zaniżenie zadeklarowanych przychodów o łączną kwotę 712.668zł, stanowiących podstawę opodatkowania podatkiem według stawki 3% co skutkowało naliczeniem przez organ podatkowy sankcyjnej wysokości podatku w kwocie 106.900,20 zł – obliczonej według pięciokrotności stawki ryczałtu 3% oraz określeniem przez Naczelnika (...)w S. w oparciu o art.12ust.1pkt2, art.17ust.2 oraz art.21ust.4 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne łącznego zobowiązania podatkowego z tytułu zryczałtowanego podatku dochodowego za 2012 rok oraz podała nieprawdę w zeznaniu o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za 2013 roku (PIT -28), złożonym 24.01.2014r. w (...)w S. poprzez nieuprawnione wykorzystanie w 2013 roku preferencyjnej formy opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym od osób fizycznych wobec osiągnięcia przychodów z tytułu działalności gospodarczej w wysokości 1.402.843,06 zł, przez co Skarb Państwa został narażony na uszczuplenie w kwocie 141.052 zł, oraz nie prowadziła w okresie od stycznia do grudnia 2013 roku właściwych ksiąg podatkowych – tj. podatkowej księgi przychodów i rozchodów dla potrzeb podatku dochodowego, tj. czynu z art. 56§2kks w zbiegu z art.61 § 1kks w zbiegu z art.60 § 1kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks i za to na podstawie art.56§2kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza jej karę grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 80 (osiemdziesiąt) złotych;

II. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym kwotę 2000 (dwóch tysięcy) złotych tytułem opłaty od wymierzonej kary.

Sygn. akt IV K 665/16

UZASADNIENIE

E. N. prowadziła firmę (...), zajmującą się wykonywaniem instalacji wodno kanalizacyjnych od 1 kwietnia 1999 roku.

Dowód: wydruk z (...) k.14

Postanowiła jednak rozszerzyć działalność o sprzedaż internetową, której nie zamierzała oficjalnie zgłaszać, by uniknąć opodatkowania spodziewanych zysków. Poprosiła znajomego Z. N., twierdząc, że potrzebuje tego ze względu na działania konkurencji, by na jego nazwisko mogła utworzyć konto na serwisie (...) i dokonywać za jego pośrednictwem sprzedaży towarów, za które klienci mieli wpłacać należności na konto bankowe założone również na dane Z. N.. Z. N. zgodził się na wykorzystywanie swoich danych do prowadzenia działalności handlowej i korzystania z konta. Z bankowego konta Z. N. korzystała wyłącznie E. N., formalnie jako pełnomocnik.

Dowód: zeznania Z. N. k.1500-1511

zeznania K. S. k.119-121, 1490-1491

pismo k.109

Sprzedaż internetową E. N. prowadziła również pod swoją firmą i z tej sprzedaży pieniądze wpływały na jej konto. Korzystała łącznie z trzech adresów na A.: K. (...), A. Z. i K. – (...).

Dowód: protokół kontroli k.130-143

pismo k.109,110

Działalność tę E. N. prowadziła do stycznia do grudnia 2012 roku. Przez kilka miesięcy w prowadzeniu działalności pomagała jej córka, gdy E. N. się leczyła. Przez cały czas E. N. była jedyną osobą zajmującą się sprawami dokumentacji. Sama wystawiała paragony i faktury – przy czym robiła to tylko w przypadku, gdy klient zażądał dokumentu potwierdzającego sprzedaż. Nieliczne dokumenty, które sporządziła zanosila do biura, które prowadziło jej księgowość. W związku z zamiarem ukrywania części dochodów, nierzetelnie prowadziła ewidencję przychodów – ujmując w niej tylko część - udokumentowanych - przychodów firmy (...).

Dowód: zeznania K. S. k.119-121,1490-1491

zeznania M. L. k.126-127, 1440

zeznania J. H. k.1488-1490

wydruk zA.k.13

wpłaty i zwroty na rachunek Z. N. k.44-59

wpłaty i zwroty na koncie E. N. k.60 -81v

wydruki z kont Z. i K. k. 491- 1067

faktury k.1068-1454

W 2012 roku przychody na koncie prowadzonym na nazwisko Z. N. wyniosły 251761,61 zł, a przychody na koncie E. N. 1 030 417,14 złotych.

Dowód: wpłaty i zwroty na rachunek Z. N. k.44-59

wpłaty i zwroty na koncie E. N. k.60 -81v

wydruki z kont Z. i K. k. 491- 1067

W korekcie zeznania PIT -28 z dnia 6 marca 2013 roku za 2012 rok zgodnie z założonym zamiarem E. N. wskazała przychody w wysokości jedynie 329.188,80 zł i ryczałt 7128zł, zaniżając ryczałt należny od K. o 21.380 zł poprzez zaniżenie zadeklarowanych przychodów o łączną kwotę 712.668zł.

Dowód: zeznanie za 2012 PIT 28 korekta k.8-9

PIT-28a informacja o przychodach k.10

E. N. na tych samych zasadach kontynuowała działalność w 2013 roku. Nadal prowadziła nierzetelną, ujmującą tylko część przychodów, ewidencję przychodów, chociaż wobec wysokości przychodów osiągniętych rzeczywiście w 2012 roku, powinna prowadzić dokument w postaci podatkowej księgi przychodów i rozchodów dla potrzeb podatku dochodowego – której nie prowadziła.

Dowód: zeznania K. S. k.119-121,1490-1491

zeznania J. H. k.1488-1490

zeznania M. K. k.124,1503-1504

protokół kontroli podatkowej k.130-143

ewidencja przychodów za 2013r. k.354,355-389

wpłaty i zwroty z konta A. – Z. k.274- 296v

wpłaty i zwroty K. k.390 – 426v

wydruki z kont Z. N. i K. k. 491- 1067

faktury k. 1068-1454

W 2013 roku z konta A. Z. wpłynął przychód w wysokości 215 457,90 złotych, na konto K. wpłynęło 1488 197,07 złotych.

Dowód: protokół kontroli podatkowej k.130-143

wpłaty i zwroty z konta A. – Z. k.274- 296v

wpłaty i zwroty K. k.390 – 426v

wydruki z kont Z. N. i K. k. 491- 1067

faktury k. 1068-1454

W złożonym w dniu 24.01.2014r. w (...)w S. zeznaniu E. N. podała nieprawdę o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za 2013 roku (PIT -28), wskazując zaniżony przychód w wysokości 339 903,75 złotych opodatkowany na 3% i w wysokości 8873,17 złotych na 5 %, ryczałtu tj. w sposób nieuprawniony wykorzystując w 2013 roku preferencyjną formę opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym od osób fizycznych wobec osiągnięcia przychodów z tytułu działalności gospodarczej w wysokości 1.402.843,06 złotych.

Dowód: k.130-143 protokół kontroli podatkowej

pit 28 za 2013 rok k.198-199

W wyniku kontroli zostały wydane decyzje określające rzeczywiste zobowiązania podatkowe w zryczałtowanym podatku dochodowym na kwotę 114 268 zł za 2012 rok i ustalono podatek w kwocie 141 046 zł za 2013 rok.

W odwołaniu od decyzji jak i zastrzeżeniach do protokołu kontroli powołano się na nieuwzględnienie dokonywania zwrotu należności za zwrócone towary w gotówce.

Należności podatkowe nie zostały spłacone.

Dowód: decyzje k. 179-184 i 431-438

zastrzeżenia do protokołu kontroli k.148

odwołania od decyzji k.174-176, 427-428

informacja o zaległościach k.1471,1472

W trakcie postępowania sądowego E. N. została poddana badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów. Tempore criminis nie miała zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, może samodzielnie uczestniczyć w procesie.

Dowód: opinia sąдово-psychiatryczna k. 1496-1499

Oskarżona E. N. urodziła się dnia (...) w S.. Ma wykształcenie średnie. Ma troje dzieci, w tym jedno na utrzymaniu. Utrzymuje się obecnie z prac dorywczych z dochodem 2500 zł miesięcznie. Posiada majątek w postaci domu. Nie była nigdy karana.

- dane personalne k.1485

- dane osobopoznawcze k.1457

- karta karna k.488

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżona E. N. na rozprawie głównej nie zaprzeczyła popełnieniu zarzucanych jej czynów, stwierdziła jedynie, że wydaje jej się, że kwota należności jest zawyżona, niezgodna z stanem faktycznym. Wyjaśniła, że 2012 roku miała operację, później przez pół roku radioterapię i był wyłączona z życia firmy, bo jeździła na zabiegi. Dzieci prowadziły firmę i nie miała pełnej kontroli nad firmą. Stwierdziła, że gdyby miała takie dochody, to nie brałaby kredytu na samochód, tylko kupiła go za gotówkę. Korzystała z konta A., żeby sąsiedzi nie wiedzieli. Jedno konto było firmowe a drugie Z., tam były wpłacane pieniądze. Miała podgląd do tego konta. To były dwa sklepy internetowe. Konto K. było zawyżone, miała dochód około 8000 złotych miesięcznie. Z tego konta płacili za paliwo i ta kwota nie została wzięta pod uwagę. Potrzebowała pieniędzy na leczenie raka piersi, dlatego nie wskazała tych dochodów w urzędzie skarbowym, dla ratowania życia. To było w listopadzie 2012 roku do lipca 2013 roku, wtedy się leczyła, po tym okresie nie miała wglądu w konta, bo się źle czuła. W tym okresie zięć z córką zajmowali się firmą. Teraz dysponuje dokumentami za ten okres. Stwierdziła, że zięć nosił dokumenty do księgowego. Wiedziała, że jest dodatkowy przychód. Brała pieniądze na leczenie, na nic innego nie brała. Płaciła za operację, za wcześniejsze dostanie się do szpitala, za każdą wizytę płaciła 200 złotych. Toczy się postępowanie o podatek VAT. Wydała 70 tysięcy złotych na leczenie, to są eliksiry przywożone z Tajlandii niszczące komórki rakowe. (k.1485-1486)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej co do motywacji działania i nieprowadzenia faktycznie działalności, uznając, że jest to jedynie przyjęta przez nią linia obrony. Jakkolwiek nie ulega żadnej wątpliwości, że w tym czasie rzeczywiście stwierdzono u oskarżonej poważną chorobę – co udokumentowała - to jednak jej wyjaśnienia są sprzeczne z materiałem dowodowym, który Sąd uznał za w pełni wiarygodny.

W pierwszej kolejności wskazać należy na zeznania K. S. – córki oskarżonej, z których wynika, że wprawdzie pomagała matce, jednak przez krótki okres, w samym prowadzeniu działalności, bez dostępu do kont, jak też dokumentów księgowych. Świadek jest córką oskarżonej, trudno przyjąć, by świadomie i celowo zeznawała na nieprawdę na niekorzyść matki. Tym bardziej, że jej zeznania korespondują choćby z zeznaniami księgowej J. H., powołanej przez obronę, z których wynika, że dokumentami przez cały czas zajmowała się właśnie oskarżona, zatajając także przed własną księgową prowadzenie dodatkowej działalności. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiarygodności tego świadka. Za w pełni wiarygodne Sąd uznał także zeznania Z. N.. Jakkolwiek świadek, z uwagi na wykorzystywanie jego danych do prowadzenia działalności, ma interes prawny w rozstrzygnięciu sprawy, to jednak zdaniem Sądu nie można mu odmówić wiarygodności, choćby z tego względu, że jego twierdzenia nie były kwestionowane, a nawet były potwierdzane przez samą oskarżoną – także w formie oświadczeń, co do tego, z jakich kont korzystała, czy też świadka K. S..

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał także zeznania M. L. i M. K. – osób obcych dla oskarżonej, które zeznawały przy tym na temat okoliczności bardzo marginalnych, jak kilkakrotne skorzystanie z pomocy przy wysyłce – zeznania te jednak uzupełniają obraz prowadzenia działalności przez oskarżoną, również faktycznie w tym inkryminowanym okresie.

Podstawę dokonywania ustaleń faktycznych stanowiły również dowody z dokumentów wymienionych przy stanie faktycznym. Co do zasady ich treść i forma nie były kwestionowane. Jedynie kwestionowana jest przyjmowana wysokość obliczenia przychodów – wynika to zarówno z wyjaśnień oskarżonej złożonych na rozprawie, jak i treści zastrzeżeń do protokołu i odwołań od decyzji. Zastrzeżenia te jednak zdaniem Sądu pozostają bez wpływu na wiarygodność tych dokumentów i informacji w nich zawartych. Ustalenia kontroli, czy decyzje administracyjne, które są ostateczne – (k.490) zostały bowiem wydane na podstawie informacji zawartych w oficjalnych dokumentach bankowych. Argumentacją na podważenie wyliczonej wysokości była jedynie kwestia np. płatności za paliwo i innych kosztów – co zostało uwzględnione jako koszty uzyskania przychodu – na podstawie dokumentów dostarczonych przez oskarżoną. Podstawą kwestionowania wysokości wyliczeń były także ewentualne zwroty towaru, za które zwrot następował w gotówce, a nie tylko przelewami, które uwidocznione są w dokumentach bankowych. Zdaniem Sądu nie można dać temu wiary, gdyż sprzedaż, za którą uzyskiwała oskarżona należności przelewami, odbywała się internetowo, kupującymi byli nabywcy z całej Polski, więc wbrew logice i zasadom doświadczenia życiowego jest twierdzenie, że gdy płacili przelewem, zwrot otrzymywali w gotówce – specjalnie przyjeżdżając, bądź też by w tym celu oskarżona lub ktoś z jej rodziny jechał oddawać pieniądze do innej miejscowości. Nie mówiąc już o tym, że kupujący dysponował potwierdzeniem dokonania przelewu i zwrotnego przesłania towaru, a oskarżona nie dysponowałaby żadnym potwierdzeniem, potrzebnym nie tylko dla celów fiskalnych, które w tym przypadku dla niej były ewidentnie nieistotne, że za zwrot oddała pieniądze.

Pozostałe dowody Sąd pominął, uznając je za nieistotne dla oceny prawnej i faktycznej sprawy.

Przedstawiony materiał dowodowy zdaniem Sądu w jednoznaczny sposób potwierdza, że oskarżona dopuściła się zarzuconych jej zachowań.

Jako prowadząca działalność gospodarczą oskarżona odpowiada za prowadzenie dokumentacji, jak i składane zeznania podatkowe. W niniejszym przypadku czynności związane z dokumentowaniem zdarzeń gospodarczych, jak i przedstawienia ich księgowemu, wykonywała - również faktycznie - oskarżona, także w czasie, gdy z powodu choroby pomagali jej członkowie rodziny. Nie ulega także wątpliwości, że była jedyną osobą korzystającą nie tylko z konta firmowego, ale i rachunku bankowego oraz konta A. – Z., formalnie wystawionych na nazwisko Z. N., co pozorowało prowadzenie działalności handlowej przez Z. N., podczas, gdy faktycznie działalność tę prowadziła oskarżona. Z porównania obrotów na obu kontach z ilością faktur i ewidencją przychodów, jasno wynika, że większość przychodów nie została zaewidencjonowana i udokumentowana w inny sposób, niż przelewy. Zatem ewidencja za 2012 i 2013 rok prowadzona była nierzetelnie, gdyż nie odzwierciedlała faktycznych przychodów ze wszystkich zdarzeń gospodarczych. Złożone na tej podstawie zeznanie – korekta zawierało zatem celowo nieprawdziwe dane poprzez wskazanie mniejszych niż rzeczywiście przychodów. W 2012 roku oskarżona korzystała z ryczałtu – który w wyniku zniżenia przychodów, także zaniżyła. Faktyczna wielkość przychodów w 2012 roku przewyższała równowartość 25 000 euro – zatem zgodnie z art.6ust.4pkt1a ustawy o dnia 20.11.1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne w następnym roku 2013 roku oskarżona nie miała już uprawnienia do korzystania z tej formy opodatkowania, które jest formą korzystniejszą, preferencyjną. Ukrywając w 2012 roku i jak i 2013 roku rzeczywiste przychody, oskarżona więc ponownie, w nieuprawniony sposób, skorzystała z ryczałtu, również zaniżając jego wysokość, wskutek podania niższych przychodów – zatem w 2013 roku również złożyła celowo nieprawdziwe zeznanie podatkowe. Powinna natomiast w 2013 roku według zasad ogólnych rozliczyć się wg stawek podatku od osób fizycznych. Zobowiązana była więc zgodnie z art.24a ust 1 i 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych do prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów, której nie prowadziła. Z porównania wysokości faktycznych przychodów i deklarowanych, a zatem podstaw opodatkowania wynika, że doszło zarówno w 2012 roku i jak 2013 roku – do uszczuplenia należności publicznoprawnych. Zdaniem Sądu podjęte działania w postaci zatajenia prowadzenia działalności poprzez jej prowadzenie pod cudzym nazwiskiem i jej rozmiarów pod własną firmą,

zmierzały do ukrycia faktycznych rozmiarów działalności gospodarczej i przychodów podlegających opodatkowaniu, dokonane były zatem z góry powziętym zamiarem, który realizowany był przez cały 2012 rok i kontynuowany w 2013 roku. Dlatego zdaniem Sądu oba zarzuty należało potraktować jako jeden czyn, spełniający warunki określone w art.6§2kk, co skutkowało zmianą opisu czynu – poprzez połączenie obu czynów w jeden czyn obejmujący wszystkie wskazane pierwotnie zachowania i czas ich dokonania.

Sąd nie podziela przy tym stanowiska, by kwestia choroby i kosztów leczenia, stanowiła podstawę do wyłączenia czy choćby zmniejszenia odpowiedzialności. Zwiększając zakres działalności gospodarczej oskarżona mogła również legalnie go opodatkowując, zwiększyć swoje dochody i zyskać potrzebne środki. Odnosząc się natomiast do kwestii samochodu na kredyt – jeśli potrzebowała większych środków, zamiast brać kredyt na samochód, mogła kredyt taki – skoro decydowała się na zaciągnięcie dodatkowego zobowiązania - pobrać na ratowanie zdrowia.

Przy braku okoliczności wyłączających winę sprawcy bądź bezprawność czynu Sąd uznał więc, że swoim działaniem opisanym w punkcie I rozstrzygnięcia, oskarżona wypełniła podmiotowe i przedmiotowe znamiona przestępstwa kwalifikowanego z czynu z art. 56§2kks w zbiegu z art.55§2kks w zbiegu z art.61§1kks w zbiegu z art.60§1kks w zw. z art.6§2kks i art.7§1kks.

Wymierzając karę Sąd miał na względzie bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości i zawinienia oskarżonej. Działała łącznie przez dwa lata, podejmując szereg zachowań, naruszając każdorazowo przepisy prawa podatkowego i karnego - i to różnego rodzaju, co znalazło wyraz w kwalifikacji kumulatywnej. Uszczuplenie należności publicznoprawnych było wysokie - w potocznym rozumieniu. Na korzyść oskarżonej Sąd miał możliwość przyjąć więc jedynie jej dotychczasową niekaralność i ustabilizowany tryb życia. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że adekwatną karą, także biorąc pod uwagę wnioski stron, spełniającą warunki określone w art.13§ 1kks jest kara grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 80 (osiemdziesiąt) złotych. Ustalając wysokość stawki powyżej stawki minimalnej Sąd miał na względzie rozmiary uzyskiwanych dochodów (biorąc pod uwagę kwotę uszczupień należności) i przedsiębiorczość oskarżonej, co przekłada się na potencjalne możliwości finansowe, nawet jeśli obecnie deklaruje jedynie dochód nieco powyżej minimalnego wynagrodzenia.

Z tej też przyczyny Sąd nie stwierdził podstaw do zwolnienia oskarżonej z zapłaty kosztów sądowych. Dlatego na podstawie art.627kpk w zw. z art.113§1kks. Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym kwotę 2000 (dwóch tysięcy) złotych tytułem opłaty od wymierzonej kary, ustaloną zgodnie z art.3 ust. 1 i art.21pkt1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.